

Alojzij Pavel Florjančič

PASIJONSKI ALMANAH 3/2020

V tretjem letu izhajanja se je serijska publikacija *Pasijonski almanah* vsebinsko strukturirala kot mednarodna edicija, saj je med dvanajstimi avtorji kar polovica zunanjih sodelavcev. Med slednjimi izpostavljam sistematske enciklopedične predstavitve evropskih pasijonov Lexa Hoube (iz Španije je navedenih kar 429 pasijonov, v lanski številki pa 189 iz Nemčije). V tabelah so navedene pokrajine in kraji uprizoritev pasijonskih iger ali procesij, naziv organizatorja igre, njegov poštni, elektronski, spletni in telefonski naslov ter zadnje leto uprizoritve.

Razmišljanje Michela Hinaulta o delovanju Europassiona je tehtno, prav tako njegovi predlogi za izboljšanje komunikacije med njegovimi članicami. V članku smo naleteli na neustrezno preveden izraz »procesni pasijoni«, pravilno je »procesijski pasijoni«.

Kot zanimivega velja izpostaviti prispevka Aleša Jana o dinamičnem in plovitem pasijonskem obdobju pri nas v začetku devetdesetih let in Henrika Neubauerja o prvih plesnih dogodkih v Ljubljani, kjer avtor spregovori tudi o jezuitski igri Paradiž in o pasijonskih igrah oziroma procesijah, zlasti kapucinskih.

Prispevka Franca Ferlaina o procesiji Varete iz kalabrijskega mesta Amantea in Hermana Josefa Christena o pasijonski igri iz belgijskega Schönberga sta dva različna primera uspešne pasijonske »terapevtske« dejavnosti posameznikov in širše skupnosti.

Jože Štukl predstavlja lanski kongres Europassiona v francoskem Tullinsu in lanski drugi Evropski forum mreže za praznovanje velikega tedna in velike noči, ki je bil v Bragi na Portugalskem.

Franc Križnar piše o glasbenih fragmentih Drabosnjakovega pasijona, Jozo Čikeš predstavlja Pasijonsko baštino Hrvatske, Luka Lipić festival Žudij v šibeniškem Oklaju, Agata Pavlovec pa piše o pasijonskem romanju Ločanov v Belgijo.

Bogato pasijonsko bero zaključuje duhovna misel loškega kapucinskega gvardijana Jožeta Smukavca. Že drugič zapovrstjo kot nekakšen privesek. *Faux pas!* Duhovna misel sodi na začetek pasijona oziroma pisanja o njem, ne pa na konec! Zunaj Slovenije je kaj takega skoraj nepojmljivo.

Pasijonski almanah sta uredila mag. Jože Štukl in dr. France Križnar, ki sta ga tudi predstavila. Na 254 straneh ga je v trdo vezani knjižni formi in v tristo izvodih, izdala Občina Škofja Loka.

Glasbena spremljava dogodka z izjemnima izvajalcema, Janezom Jocifom in Marto Močnik ter izbranim baročnim repertoarjem, je bila na zavirljivi višini.

Opozoriti velja na neustreznost časa predstavitve almanaha, saj je bil eden od argumentov o upravičenosti še ene pasijonske revije pri nas tudi ta, da bi poleg starejše publikacije *Pasijonski doneski*, ki izhaja spomladi v postnem času, izid nove publikacije v jeseni pomagal dodatno informirati bralce o pasijonih temah, zlasti o Škofjeloškem pasijonu. No, v tej številki almanaha pa, poleg prekrivanja terminov, manjka prav osrednji polnokrven prispevek o Škofjeloškem pasijonu in to eno leto pred njegovim dnevom D!